

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 107Csp/42/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2124203756
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Petrovičová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2025:2124203756.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Janou Petrovičovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739 proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, tohto času Ústav na výkon trestu odňatia slobody a Ústav na výkon väzby Leopoldov, so sídlom Gučmanova 670/19 92041 Leopoldov, IČO: 00 738 271 o zaplatenie 6.836,44 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 180,- Eur z a s t a v u j e.
- II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.
- III. Žalovaný má n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 94,74 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 09.05.2024 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 6.836,44 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 7 % ročne zo sumy 4.925,69 Eur od 16.12.2022 do 11.09.2023, 7 % ročne zo sumy 4.905,69 Eur od 12.09.2023 do 02.10.2023, 7 % ročne zo sumy 4.895,69 Eur od 03.10.2023 do 03.11.2023, 7 % ročne zo sumy 4.885,69 Eur od 04.11.2023 do 01.12.2023, 7 % ročne zo sumy 4.875,69 Eur od 02.12.2023 do 02.01.2024, 7 % ročne zo sumy 4.865,69 Eur od 03.01.2024 do 01.02.2024, 7 % ročne zo sumy 4.855,69 Eur od 02.02.2024 do 01.03.2024, 7 % ročne zo sumy 4.845,69 Eur od 02.03.2024 do 02.04.2024, 7 % ročne zo sumy 4.835,69 Eur od 03.04.2024 do 02.05.2024, 7 % ročne zo sumy 4.825,69 Eur od 03.05.2024 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.06.2023 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, IČO: 00 151 653 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškani so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 22.06.2021 Zmluvu č. 5180577001 (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a zároveň postupca splnil všetky povinnosti v zmysle uvedených

zákonov. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ho postupca v súlade s ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník upozorňoval v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bol súčasne upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami Zmluvy a ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník k 15.12.2022 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená pre neuhradenie splátky, ktorá bola splatná 3 mesiace pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru. Žalovaný pred postúpením pohľadávky vykonal úhrady vo výške 248,50 Eur. Úhrady žalovaného pred postúpením pohľadávky boli započítané nasledovne: na istinu suma 74,31 Eur, na zmluvný úrok suma 174,19 Eur. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške

5.836,14 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 4.925,69 Eur, z riadneho úroku vo výške 740,32 Eur, zo zmluvného úroku z omeškania do zosplatenia vo výške 26,59 Eur a z úroku z omeškania po zosplatení vo výške 119,54 Eur a z poplatkov vo výške 24,- Eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dňa spisania žaloby vykonal nasledujúce úhrady: platba vo výške 20,- Eur zo dňa 11.09.2023, platba vo výške 10,- Eur zo dňa 02.10.2023, platba vo výške 10,- Eur zo dňa 03.11.2023, platba vo výške 10,- Eur zo dňa 01.12.2023, platba vo výške 10,- Eur zo dňa 02.01.2024, platba vo výške 10,- Eur zo dňa 01.02.2024, platba vo výške 10,- Eur zo dňa 01.03.2024, platba vo výške 10,- Eur zo dňa 02.04.2024, platba vo výške 10,- Eur zo dňa 02.05.2024. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 6.836,44 Eur, pričom žalobca si s poukazom na uvedenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR uplatňuje pohľadávku v nasledujúcej štruktúre: - istina vo výške 4.825,69 Eur, - riadny úrok vo výške 1.960,16 Eur predstavujúci úrok z istiny, aký by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí (X), ponížený o sumu úhrad vykonaných na tento úrok (Y), t.j. 2.134,35 Eur (X) – 174,19 (Y) Eur = 1.960,16 Eur (Z). Výška úroku z istiny, aký by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí (X), je možné vypočítať tak, že od celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť v zmysle Zmluvy o úvere odpočítame výšku poskytnutého úveru predstavujúcu výšku istiny a tiež poplatky, ktoré by bol povinný pri riadnom plnení veriteľovi uhradiť. Celkovú výšku poplatkov vypočítame ako súčin počtu mesačných splátok a výšky takto dohodnutého poplatku, - poplatky vo výške 24,- Eur, - zmluvný úrok z omeškania do zosplatenia vo výške 26,59 Eur. Zvyšnú časť pohľadávky si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 16.12.2022, t. j. dňom nasledujúcim po dni vyhlásenia mimoriadnej splatnosti.

3. Súd vo veci vydal dňa 17.06.1984 platobný rozkaz č. k. 107Csp/42/2024 - 67, ktorým vyhovel žalobe v celom rozsahu.

4. Žalovaný podal dňa 04.07.2024 odpor proti platobnému rozkazu. V odpore uviedol, že s platobným rozkazom nesúhlasí. Dňa 04.10.2021 bol vzatý do väzby a následne prišiel o prácu ako vodič MKD a tým nastala jeho neschopnosť splácať úver. Nakoľko nemá finančné prostriedky, úver spláca jeho mama podľa možnosti z dôchodku. Úver je ochotný splácať v splátke 10,- Eur mesačne a žalobu žiadal zamietnuť. Namietol, že pošta, ktorú mu poslala Slovenská sporiteľňa, a. s. na adresu jeho trvalého bydliska doporučené, bola prevzatá na podpis cudzou osobou dňa 23.12.2022, čo banka považovala za doručenie jeho osobe. V tom čase sa nachádzal vo výkone väzby Leopoldov a následne vo výkone trestu. V skutočnosti nebol informovaný o výzvach banky zo dňa 13.11.2022, 16.12.2022 a 17.03.2023, o ktorých sa dozvedel až zo spisu o platobnom rozkaze.

5. Vo vyjadrení k odporu doručenom súdu dňa 02.08.2024 žalobca uviedol, že nesúhlasí so žalovaným navrhovaným splátkovým kalendárom vo výške 10,- Eur mesačne vzhľadom k výške žalovanej sumy. K tvrdeniam žalovaného o doručovaní listín pôvodným veriteľom žalobca uvádza, že žalovaný mal podľa bodu 7.2. VŠEOBECNÝCH OBCHODNÝCH PODMIENOK SLOVENSKEJ SPORITEĽNI, A. S. účinných od 01.01.2015 povinnosť oznámiť skutočnosť o výkone trestu odňatia slobody pôvodnému veriteľovi: „Ak počas trvania Úverového vzťahu dôjde k zhoršeniu Bonity alebo k zmene akýchkoľvek údajov, ktoré Dlžník alebo Garant poskytol Banke v súvislosti s Úverom, túto skutočnosť Banke ihneď oznámi.“

6. Nakoľko žalovaný podal včas odpor proti platobnému rozkazu s vecným odôvodnením, platobný rozkaz sa zrušil v celom rozsahu a súd nariadil pojednávanie.

7. V podaní doručenom súdu dňa 22.08.2024 žalovaný vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Trnava, nakoľko má za to, že jeho všeobecným súdom je vzhľadom na adresu trvalého pobytu v Sobotišti Okresný súd Senica a žiadal o postúpenie sporu. Uviedol, že ide o jeho prvý procesný úkon v tomto spore.

8. Podaním doručeným súdu dňa 05.09.2025 žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy 160,- Eur späť z dôvodu úhrad žalovaného po podaní žaloby a žiadal konanie v tejto časti zastaviť.

9. Podaním doručeným súdu dňa 06.10.2025 žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy 10,- Eur späť z dôvodu ďalšej úhrady žalovaného po podaní žaloby a žiadal konanie v časti o zaplatenie sumy 170,- Eur zastaviť z dôvodu celkových úhrad žalovaného po podaní žaloby.

10. Podaním doručeným súdu dňa 14.11.2025 žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy 10,- Eur späť z dôvodu ďalšej úhrady žalovaného po podaní žaloby a žiadal konanie v časti o zaplatenie sumy 180,- Eur zastaviť z dôvodu celkových úhrad žalovaného po podaní žaloby.

11. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

12. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

13. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

14. Podľa § 146 ods. 2 CSP, súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

15. Vzhľadom na to, že žalobca svojím dispozitívnym úkonom vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy 180,- Eur späť, súd konanie v tejto časti zastavil.

16. Žalobca na preukázanie svojho nároku predložil listinné dôkazy, a to Zmluvu o splátkovom úvere (spotrebiteľský úver) zo dňa 22.06.2021, platobnú históriu, výpis z úveru, špecifikáciu postúpenej pohľadávky, Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 23.06.2023 s prílohou, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 01.07.2023, pokus o zmier zo dňa 15.01.2024, podací hárok, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 16.12.2022, doručenkú, Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a. s., sadzobník poplatkov, výzvu zo dňa 17.03.2023, výzvu zo dňa 13.11.2022.

17. Súd konal a rozhodol v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a v neprítomnosti žalovaného, ktorí sa na pojednávanie nedostavili a súhlasili s rozhodnutím v ich neprítomnosti.

18. Súd sa oboznámil so žalobou, odporom žalovaného, písomnými vyjadreniami strán sporu, vykonal dokazovanie listinami, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav.

19. Právny predchodca žalobcu, spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a. s. a žalovaný uzatvorili dňa 22.06.2021 Zmluvu o splátkovom úvere (spotrebiteľský úver), na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver (spotrebný úver na čokolívek) vo výške 5.000,- Eur jednorazovo za nasledovných podmienok: úroková sadzba fixná do splatnosti 10,59 % p. a. v deň uzatvorenia zmluvy, výsledná výška úrokovej sadzby po zohľadnení zľavy 9,09 % v deň uzatvorenia zmluvy, výška splátky 74,33 Eur mesačne v 18. deň v kalendárnom mesiaci, splatnosť prvej splátky 18.08.2021, počet splátok 96, konečná splatnosť 18.07.2029, výška poslednej splátky je uvedená v splátkovom kalendári, RPMN 9,63 %, celková čiastka spojená s úverom 7.134,35 Eur.

20. Listom označeným ako Výzva zo dňa 13.11.2022 mal právny predchodca žalobcu oznámiť žalovanému, že ku dňu 13.11.2022 je v omeškaní so splácaním Pohľadávky banky vo výške 894,51 Eur a vyzval žalovaného, aby dlžnú sumu uhradil najneskôr do 15 dní od doručenia tejto výzvy. Ak dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradí, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť Pohľadávky banky, čím sa stane splatnou v celom rozsahu. V takom prípade stratí výhodu splátok a Pohľadávku bude potrebné uhradiť v celku.

21. Listom označeným ako Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 16.12.2022 právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a. s. – omeškanie dlžníka so splácaním Pohľadávky banky o viac ako 3 mesiace a z uvedeného dôvodu banka vyhlásila ku dňu 15.12.2022 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo Zmluvy. Podľa pripojenej doručky bolo oznámenie doručené žalovanému dňa 23.12.2022.

22. Listom označeným ako Výzva zo dňa 17.03.2023 mal právny predchodca žalobcu oznámiť žalovanému, že nakoľko je Pohľadávky banky zo Zmluvy splatná v celom rozsahu a je v omeškaní viac ako tri mesiace, výška splatnej a nezaplátenej Pohľadávky predstavuje ku dňu 17.03.2023 sumu 5.600,24 Eur, v prípade neuhradenia dlžnej sumy je banka oprávnená postúpiť Pohľadávku tretej osobe.

23. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

24. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

25. Podľa § 494 Občianskeho zákonníka, z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

26. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

27. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zmluvy o úvere (§ 497).

28. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

29. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

30. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

31. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová "spotrebiteľský úver" v príslušnom gramatickom tvare.

32. Podľa § 9 ods. 11 zákona č. 129/2010 Z. z., veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa o tom, že nedošlo k splateniu splátky zo spotrebiteľského úveru v lehote jej splatnosti písomne alebo formou krátkej textovej správy (SMS), a to najneskôr do 15 dní odo dňa splatnosti tejto splátky zo spotrebiteľského úveru.

33. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

34. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

35. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

36. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

37. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

38. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

39. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

40. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením

čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

41. Vychádzajúc zo skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobe žalobcu, v znení po čiastočnom späťvzatí žaloby, nie je možné vyhovieť, preto súd žalobu v zostávajúcej časti ako nedôvodnú zamietol.

42. Žalovaný v konaní vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti tunajšieho súdu a žiadal spor postúpiť Okresnému súdu Senica. Námietku miestnej nepríslušnosti žalovaný uplatnil v podaní doručenom súdu dňa 22.08.2024. Aplikujúc ustanovenie § 41 CSP, podľa ktorého súd skúma miestnu príslušnosť iba na námietku žalovaného uplatnenú najneskôr pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí, súd na námietku žalovaného ako oneskorenú neprihliadal, nakoľko žalovaný námietku miestnej nepríslušnosti neuplatnil pri svojom prvom procesnom úkone vo veci, ktorým bol už odpor žalovaného proti platobnému rozkazu doručený súdu dňa 04.07.2024.

43. Vykonaným dokazovaním mal súd nesporne za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu, Slovenskou sporiteľňou, a. s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 22.06.2021 uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere (spotrebiteľský úver), na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 5.000,- Eur. Hoci predmetná zmluva o úvere je zmluvou podľa § 497 Obchodného zákonníka a jedná sa v danom prípade o absolútny obchod (§ 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka), zároveň je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. v znení neskorších predpisov a zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože je nesporné, že právny predchodca žalobcu pri uzatváraní a plnení tejto zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a žalovaný pri uzatváraní a plnení tejto zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, vystupoval teda ako spotrebiteľ v zmysle § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Právny vzťah založený medzi stranami sporu je spotrebiteľským vzťahom. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že sa jedná o formulárovú (typovú) zmluvu pripravenú vopred právnym predchodcom žalobcu, ktorej obsah nemal žalovaný možnosť reálne ovplyvniť alebo pozmeniť. Základnou črtou spotrebiteľskej zmluvy je to, že je pre spotrebiteľa vopred pripravená a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu túto charakteristiku spĺňa.

44. Vychádzajúc z dohodnutých zmluvných podmienok, žalovaný bol povinný splácať úver v pravidelných mesačných splátkach vo výške 74,33 Eur. Podľa ustanovenia § 565 v spojení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté, pričom ak sa jedná o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, dodávateľ môže právo podľa § 565 uplatniť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Z obsahu zmluvy (článok II. bod 5 zmluvy) vyplýva, že ak dlžník pohľadávku banky nespláca riadne a včas, môže banka vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky. Právo právneho predchodcu žalobcu žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky mali teda strany výslovne dohodnuté v zmluve.

45. Žalobca žalobu postavil na tom skutkovom základe, že právny predchodca žalobcu ku dňu 15.12.2022 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru po tom, čo bol žalovaný upozornený na možnosť uplatnenia tohto práva veriteľa. Pokiaľ ide o vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, právo právneho predchodcu žalobcu zosplatiť úver mali strany uvedené priamo v zmluve. Pri uplatnení tohto práva veriteľ musí dodržať zákonný postup podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

46. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaný nesplácal poskytnutý úver riadne a včas. Právny predchodca žalobcu podľa tvrdenia žalobcu listom zo dňa 13.11.2022 vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 894,51 Eur a súčasne žalovaného upozornil, že pokiaľ dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradí, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Nakoľko žalovaný požadovanú sumu nezaplatil, právny predchodca žalobcu podľa tvrdenia žalobcu listom zo dňa 16.12.2022 vyhlásil úver za predčasne splatný k 15.12.2022. Žalobca však nepredložil doklad preukazujúci doručenie, resp. aspoň odoslanie výzvy zo dňa 13.11.2022 žalovanému. Takýto dôkaz žalobca v žalobe ani neoznačil. Nebolo preto preukázané, že sa predmetná výzva zo dňa 13.11.2022 dostala do dispozičnej sféry žalovaného. Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že listiny mu neboli osobne doručené, nakoľko sa v čase ich doručenia nenachádzal na adrese bydliska, ale vo výkone väzby, resp. trestu odňatia slobody, je táto je neopodstatnená, nakoľko žalovaný bol povinný zmenu miesta, kde sa zdržuje, resp. svoju korešpondenčnú adresu, oznámiť banke; to však nič nemení na tom, že výzvy sú neplatné z iného, nižšie uvedeného dôvodu.

47. Vzhľadom na skutkové tvrdenia žalobcu a predložené listinné dôkazy týkajúce sa tvrdeného predčasného zosplatnenia úveru súd skúmal, či právny úkon vyhlásenia okamžitej splatnosti celého zostatku poskytnutého spotrebiteľského úveru bol uskutočnený za splnenia zákonných podmienok ustanovených v § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a či realizáciou tohto právneho úkonu žalovaný skutočne stratil výhodu splácať úver v mesačných splátkach a či veriteľovi vzniklo právo žiadať od žalovaného zaplatenie celej pohľadávky naraz. Po vyhodnotení uvedeného dospel súd k záveru, že k realizácii tohto právneho úkonu nedošlo platne (riadne) a žalovanému miesto toho naďalej aj po 15.12.2022 svedčí právo splácať poskytnutý úver v dohodnutých splátkach a veriteľ nemal právo žiadať od žalovaného zaplatenie celého zostatku poskytnutého úveru naraz, a to s poukazom na závery vyplývajúce z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. februára 2025, sp. zn. 6Cdo/152/2022.

48. Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vysloveného v uznesení z 13. februára 2025, sp. zn. 6Cdo/152/2022 platí, že ak právo veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky môže zmluvný partner spotrebiteľa využiť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (kde inak špeciálna úprava z ustanovenia § 53 ods. 9 OZ spôsobuje v drvivej väčšine prípadov vrátane všetkých dojednaní o splátkach s mesačnou a kratšou frekvenciou nepoužiteľnosť všeobecnej úpravy z § 565 vety druhej OZ o možnosti použitia práva veriteľom najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky) a takému využitiu má (musí) predchádzať upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie práva v lehote nie kratšej ako 15 dní; bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch v zákone ustanovených lehôt). Na právny úkon nekonkretizujúci splátku preto je dôvod nazerať ako na úkon zákon obchádzajúci (nakoľko napriek nezakotveniu výslovnej zákonnej požiadavky na takúto náležitosť jej absencia spôsobuje nedodržanie účelu úpravy, ktorým je možnosť overenia si splnenia požiadaviek slúžiacich zvýšenej ochrane spotrebiteľa) a i nedostatočne určitý, v oboch prípadoch sankcionovaný neplatnosťou (či už podľa § 39 alebo § 37 ods. 1 OZ).

49. Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). S ohľadom na uvedený záver Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je potrebné právny úkon veriteľa zo dňa 13.11.2022, ktorým vyzval žalovaného na úhradu omeškanej pohľadávky banky vo výške 894,51 Eur s upozornením na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, vyhodnotiť za absolútne neplatný podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre svoju neurčitost', resp. podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre obchádzanie zákonnej úpravy v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ totiž veriteľ v tomto právnom úkone presne neurčil, pre ktorú konkrétnu anuitnú (mesačnú) splátku mieni využiť svoje právo vyhlásiť okamžitú splatnosť celého zostatku úveru, ale len vo všeobecnosti vyzval žalovaného na úhradu „omeškanej pohľadávky banky vo výške 894,51 Eur“, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu tohto práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok, t. j. uplynutia oboch v zákone ustanovených lehôt, a to trojmesačnej lehoty od omeškania so zaplatením splátky, pre ktorej nesplnenie sa má stať splatný celý dlh, a pätnásťdňovej lehoty na upozornenie spotrebiteľa o možnosti uplatniť právo žiadať o zaplatenie celého dlhu pred jeho reálnym uplatnením. Inak povedané, v

prípadne výzvy veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, by z tohto právneho úkonu malo byť nepochybné, že spotrebiteľ je v omeškaní so zaplatením tej ktorej individualizovanej splátky, pre ktoré omeškanie v prípade jeho trvania je viac ako tri mesiace, bude môcť veriteľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, pričom táto výzva sa musí dostať k spotrebiteľovi najneskôr 15 dní predtým, ako veriteľ toto právo uplatní. Výzva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka musí byť jasná a určitá, aby spotrebiteľ nadobudol vedomosť, s ktorou konkrétnou splátkou je v omeškaní viac ako o tri mesiace, aby sa prípadným zaplatením omeškanej splátky mohol účinne vyhnúť zosplateniu celej pohľadávky. Jedná sa o právo veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru, ktoré môže využiť podľa vlastného uváženia ku ktorejkoľvek omeškanej splátke, za splnenia podmienok § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, preto je potrebné a nevyhnutné konkretizovať, ku ktorej omeškanej splátke využíva svoje právo predčasného zosplatenia úveru. Právne úkony veriteľa podľa ustanovení § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. list označený ako výzva zo dňa 13.11.2022 a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 16.12.2022 neuvádzajú konkrétnu nezaplatenú splátku, pre ktorú bol úver zosplatený, v dôsledku čoho uvedené právne úkony súd považuje za neplatné v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

50. K určitosti výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/197/2022 z 26.06.2024, ktorý konštatoval: „V prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatiť celý dlh. Identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premlčacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplateniu úveru (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/149/2021). Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený.“

51. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/2/2023 z 25.01.2024, v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatiť celý dlh.

52. Zosumarizujúc vyššie zmienené, pre platný právny úkon zosplatenia (v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka) je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatiť celý dlh. Vzhľadom na uvedené dospel súd k záveru, že k uplatneniu práva veriteľa vyhlásiť okamžitú splatnosť celého zostatku spotrebiteľského úveru nemohlo platne a účinne dôjsť, pretože zo strany veriteľa neboli pri tomto právnom úkone splnené osobitné podmienky vyžadované § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31. októbra 2024). Zároveň, ako bolo vyššie v bode 46. tohto rozsudku uvedené, doručenie, resp. odoslanie výzvy zo dňa 13.11.2022 žalovanému nebolo preukázané.

53. V nadväznosti na záver súdu vo vzťahu k neplatnému zosplateniu úveru súd zároveň poznamenáva, že následkom toho, že nedôjde k zosplateniu pohľadávky, (či už z vôle veriteľa alebo ako dôsledok nesplnenia zákonných /zmluvných náležitostí zosplatenia pohľadávky) je skutočnosť, že veriteľ je oprávnený od dlžníka požadovať iba sumu jednotlivých splátok, ktoré sa stávajú splatnými podľa zmluvy. Ak však veriteľ uplatňuje na súde ako spotrebiteľský spor dlžnú sumu titulom zosplatenia (ktorá je aj tak vyčíslená) a následne by (v dôsledku zistenia, že na zosplatenie nebol splnený zákonný predpoklad) uplatňoval túto sumu alebo jej časť titulom jednotlivých splátok, išlo by podľa súdu o takú podstatnú zmenu rozhodujúcich skutočností, ktoré možno považovať v zmysle § 140 ods. 2 CSP za zmenu žaloby, ktorá sa však podľa § 294 CSP v spotrebiteľských sporoch, v ktorých je žalovaným spotrebiteľ, nepripúšťa. Nakoľko žalobca uplatnený nárok skutkovo vymedzil ako plnenie z predčasne zosplateného úveru, pričom v spotrebiteľskom spore zmena žaloby (ktorou je aj zmena podstatných skutkových tvrdení) nie je v zmysle ust. § 294 CSP prípustná, ak je žalovaným spotrebiteľ, súd nemohol nárok posudzovať inak, napríklad ako plnenie jednotlivých nezosplatených mesačných splátok, nakoľko by išlo o odlišný nárok vyplývajúci z iných skutkových tvrdení, ktorý žalobcom ani

nebol uplatnený (obdobne Krajský súd v Žiline, sp. zn. 10CoCsp/49/2021 zo dňa 31.03.2022, sp. zn. 6CoCsp/49/2021 zo dňa 29.04.2022).

54. Nie je úlohou súdu v prípade nekonkrétnej notifikácie v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (a následne aj úkonu veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka) preskúmaním platobnej histórie úverového vzťahu, či „rozpočítavaním“ dlžných súm zisťovať (čo naráža aj na „procesné limity“ v zmysle § 132 ods. 2 CSP), pre ktorú dlžnú splátku mohol veriteľ úver zosplatiť. Vo svojej podstate by nešlo o nič iné, ako len na základe vlastnej iniciatívy konajúceho súdu (a namiesto žalobcu, ktorého takáto povinnosť zaťažuje) vymedzenie takého skutkového stavu, ktorý zodpovedá hypotéze príslušnej právnej normy a na základe ktorého by bol žalobca v spore (aspoň čiastočne) úspešný. Niet najmenších pochyb, že takáto požiadavka je v absolútnom rozpore nielen s princípmi civilného sporového konania, ale prioritne v rozpore s elementárnymi ústavnými zásadami nestrannosti súdu a rovnosti postavenia strán pred súdom (rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 26.11.2024, sp. zn. 9Co/138/2024).

55. Nakoľko nedošlo k platnému zosplateniu úveru, nemohlo dôjsť ani platnému postúpeniu pohľadávky banky - veriteľa na žalobcu - EOS KSI Slovensko, s. r. o. podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný.

56. Žalobca sa v spore domáhal voči žalovanému zaplatať žalovanej sumy titulom neuhradených záväzkov žalovaného z úverovej zmluvy uzavretej so Slovenskou sporiteľňou, a. s., pričom žalovanú pohľadávku mal žalobca nadobudnúť zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23.06.2023 od Slovenskej sporiteľne, a. s., t. j. od banky, preto súd v prvom rade skúmal aj aktívnu vecnú legitimáciu na strane žalobcu, súbežne však pre vyhodnotenie aktívnej vecnej legitimácie bolo v danom prípade potrebné skúmať aj skutočnosť, či došlo k predčasnej splatnosti úveru zo strany pôvodného veriteľa, banky.

57. Aktívnu vecnú legitimáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitimáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.6.2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009). Vecná legitimácia účastníka je stav vyplývajúci z hmotného práva, ktorý zodpovedá na otázku, či je žalobca nositeľom tvrdeného subjektívneho práva a či žalovaný je nositeľom tvrdenej subjektívnej povinnosti. Ide teda o to, či uplatnený nárok si podľa hmotného práva mohol uplatniť práve žalobca a či v žalobe označil pasívne legitimovaný subjekt, ktorý je podľa hmotného práva nositeľom povinnosti, o ktorú v konaní ide. Nedostatok vecnej legitimácie vedie k zamietnutiu žaloby.

58. Z vyššie uvedeného záveru, že nedošlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, vyplýva, že konečná splatnosť úveru ešte nenastala (v prípade riadneho plnenia zmluvy by mala nastať až 18.07.2029). Zmluva o postúpení pohľadávok medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s. a žalobcom bola uzatvorená dňa 23.06.2023. Postúpenie pohľadávky z banky na tzv. „inú osobu“ je možné realizovať len v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách. Pod formuláciou „pohľadávka zodpovedajúca tomuto peňažnému záväzku“ treba rozumieť nesplácaný zročný dlh. Pripustením opačnej argumentácie by bolo nevyhnutné dospieť k záveru, že banka takýmto spôsobom môže postúpiť akýkoľvek „živý“ úver po uplynutí relatívne krátkej doby v porovnaní s dobou, na ktorú sa úverové vzťahy bežne uzatvárajú, na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad Národnej banky Slovenska. Predmetom postúpenia z banky na nebankovú spoločnosť, ako je tomu v uvedenom prípade, môžu teda byť len splátky úveru, ktoré sú nepretržite viac ako 90 dní po lehote splatnosti pri súčasnom splnení podmienky, že banka písomne vyzvala svojho klienta na úhradu peňažného záväzku, s ktorým bol v omeškaní nepretržite 90 dní.

59. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností dospel súd k záveru, že Slovenská sporiteľňa, a. s. ako postupca postúpila na žalobcu ako postupníka Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23.06.2023 pohľadávku z úveru, ktorý nebol splatný a zmluvou o postúpení pohľadávok tak bol postúpený živý úver v rozpore so zákonom o bankách. Na základe listinných dôkazov predložených žalobcom v súdenom spore súd vyhodnotil, že žalobca neunesol dôkazné bremeno preukázania postupiteľnosti predmetnej pohľadávky pôvodného veriteľa, t. j. banky na žalobcu. Vykonaným dokazovaním nebola

preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu, preto súd žalobu zamietol. Súd mal z listinných dôkazov za preukázané, že Slovenská sporiteľňa, a. s. poskytla žalovanému spotrebiteľský úver, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v určených splátkach. Žalovaný sa dostal do omeškania a úver riadne a včas nesplácal. Banka mohla svoju pohľadávku z úverovej zmluvy v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách voči žalovanému postúpiť inému subjektu iba v prípade, že postupovaná pohľadávka je už splatnou, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

60. Na základe uvedeného súd uzatvára, že žalobca nepreukázal, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia v právnom vzťahu, z ktorého je vyvodzovaný žalobou uplatnený nárok, preto súd žalobu zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto spore.

61. Vzhľadom na záver súdu o neplatnom zosplatnení úveru súd žalobu žalobcu zamietol, a to bez toho, aby podrobil zmluvu prieskumu, či spĺňa všetky povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a teda či nie je dôvod úver podľa tohto zákona posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov a či veriteľ konal s odbornou starostlivosťou. Vzhľadom na následný záver o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu súd sa ďalej nezaoberal vecnou opodstatnenosťou žaloby v jej merite, ale žalobu bez ďalšieho v celom rozsahu zamietol.

62. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

63. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

64. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protiv strane.

65. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 256 ods. 1 CSP tak, že prevažne úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 94,74 %. Žalobca sa podanou žalobou pôvodne domáhal zaplatenia sumy 6.836,44 Eur s príslušenstvom, následne vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy 180,- Eur späť. Pretože došlo k čiastočnému zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania skúmal procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, t. j. či žalobca alebo žalovaný zavinili zastavenie konania. Kto zavinil čiastočné zastavenie konania mal ohľadom tejto časti žaloby neúspech a úspech sa z hľadiska posudzovania náhrady trov konania pričíta opačnej strane sporu.

66. Vzhľadom na to, že žalobca vzal žalobu sčasti späť a ide o reakciu na konanie žalovaného, ktorý po podaní žaloby čiastočne zaplatil žalovanú sumu, možno pričítať procesné zavinenie žalovanému, nakoľko po podaní žaloby zaplatil sumu 180,- Eur. V danom prípade z procesného hľadiska platí, že zastavenie konania v časti o zaplatenie 180,- Eur zavinil žalovaný, preto je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania.

67. S poukazom na skutočnosť, že na čiastočnom späťvzatí žaloby bolo dané zavinenie žalovaného, platí, že v tomto rozsahu mal úspech žalobca. Kto zavinil čiastočné zastavenie konania, mal ohľadom tejto časti žaloby neúspech a úspech sa z hľadiska posudzovania náhrady trov konania pričíta opačnej strane sporu.

68. Podľa výsledku konania ako celku bol hrubý úspech žalobcu v rozsahu 2,63 % a hrubý úspech žalovaného v rozsahu 97,37 %, keď žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 6.836,44 Eur s príslušenstvom, pričom žalobcovi možno priznať úspech v zastavenej časti konania o zaplatenie sumy 180,- Eur a žalovanému možno priznať úspech vo zvyšnej zamietutej časti o zaplatenie 6.656,44 Eur s príslušenstvom. S poukazom na uvedený pomer úspechu strán vo veci a tým daný prevažný čistý úspech žalovaného v rozsahu 94,74 %, súd v konečnom dôsledku rozhodol tak, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania v uvedenom rozsahu.

69. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podľa § 355 ods. 1 CSP podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Trnava.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis (§ 127 ods. 1 CSP). Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP). Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 až 3 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.